

Forn de calç de Castellseguer

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sota el Turó de Tagamanent, a Castellseguer.
Emplaçament A l'esplanada sobre els lledoners de Castellseguer, a banda est.

Coordenades:

Latitud: 41.73433
Longitud: 2.27965
UTM Est (X): 440095
UTM Nord (Y): 4620531

Classificació

Número de fitxa 08276 - 138
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00021

Fitxes associades:

[Castellseguer](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dt., 10/04/2001 - 02:00

Descripció

Aquesta estructura de caire industrial es troba construïda en una petita elevació que dóna en un petit espai aterrat davant la casa de Castellseguer, al marge del camí per dalt que porta a l'era. Presenta una planta circular-ovalada que configura una secció troncocònica invertida, que es va excavar a uns 3 metres en el sòl natural. Mentre que la boca medeix 1'85 m d'alçada per 1'30 m amplada i permetia recollir les cendres i alimentar el foc. Les parets interiors conserven restes del refractari com a conseqüència del seu enduriment per el calor de les continues coccions. Després de realitzar un forat en el terreny natural, aquest fou envoltat per un mur de tovots reforçat per pedres irregulars que foren recobertes parcialment, i per la seva cara interna, amb argila i morter.

Es tracta del tipus típic per la coccio de pedra calcària, fet amb pedra seca, circular, i amb una boca alta que s'omplia per dalt. A la part central hi ha la boca o porta d'accés on s'hi pot veure la falsa volta de pedra que suporta el material de la última càrrega per calcinar, essent abandonat quan encara estava en ús. Al seu voltant es poden observar possibles elements arquitectònics relacionats amb al forn, que podrien funcionar com a talús artificial o contrafort, relacionat amb la casa de Castellseguer.

Observacions:

Conserva la seva última càrrega en el seu interior.

Història

La construcció del forn es solia fer a l'abric d'un pendent, ja que facilitava el seu procés productiu i sobretot el seu posterior transport. D'altra banda la boca del forn es troba a la part inferior del pendent des d'on era més fàcil l'accés, tant per la càrrega i descàrrega de les pedres com pel seu posterior transport i alimentació del forn. Per la zona de Tagamanent aquesta pedra calcària, al ser molt abundant va ser durant molt temps tractada per esdevenir calç i ser utilitzada en la construcció. Aquest procés s'iniciava amb l'extracció de la pedra, que un cop col·locada dins el forn i a alta temperatura, esdevenia pols. La calç resulta de calcinar la pedra calcària, molt rica en carbonat calci i que un cop sotmesa a una temperatura de 900° o 1000 ° C, s'obté la calç, que després s'utilitza en pasta o la calç en pols. L'alimentació es feia per la boca, situada a baix de l'estructura i les cuites solien durar entre 11 i 12 dies, sense parar el foc. La calç produïda en aquest forn servia per a les obres de construcció de les diverses masies de Tagamanent i de la Vall del Congost, sempre d'abast local.

Aquestes construccions solen estar ubicades en entorns rurals, junt a una masia. Possiblement aquests forns s'haurien de relacionar amb un ús temporal i de caire esporàdic i concret com seria la construcció o remodelació d'una masia o una intervenció arquitectònica important. La manca d'elements materials visibles fa que sigui molt difícil la seva datació, per criteris generals se'ls hi ha atribuït una cronologia a partir del segle XVII, i sobretot XVIII, perdurant fins a mitjans del segle XX. En el cas del forn de Castellseguer, aquest va estar en ús fins la segona meitat del segle XX, fins poc després de la Guerra Civil espanyola.

Bibliografia

CARBONELL, M.C.; DIAZ, M. (2000). Memòria de l'excavació arqueològica en el forn de calç de l'E.S. CEPSA, carretera tp-2031 (tram Tarragona-Sant Pere i sant Pau). Tarragona, Tarragonès. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 116. IPEC-Montseny (1998), n. 4011. MORO, A (1993). Memòria de l'excavació d'urgència al forn de calç de Can Montllor (Terrassa, Vallès Occidental). ROSELL, J. SUBIRATS, M. (1987) La producció de la calç ahir. Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona. Barcelona.

